

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szerkesztési részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B lyegtelen levele: nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35.,
illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide
intézendők a kiadóhivatalt illető
előfizetés, hirdetés, nyiltér
és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czékora-féle házában, nem különben minden hazai postahivatal.
Az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A közegészségről.

Talán soha sem volt oly alkalmas időpont e témáról néhány szót szólani, mint épen e napokban, — midőn az időjárás minden gondos szülőnek aggodalmakat okoz.

Ezer év alatt sok vihart állott ki nemzetünk; — pestis, döghalál, öldöklő fegyver számtalanszor mért reánk kegyetlen csapásokat, — de a nagy szünetek, melyek a csapások özönét felválták, legalább annyiban vállottak javunkra, hogy a bajokat némileg kiheverhettük, egy kis erőt merithettünk magunknak arra, hogy valami újabb veszedelemmel megküzdhessünk. Ha pusztultunk, vesztünk: megmaradt a remény arra, hogy majd másként lesz ezután.

Mindenféle politikai küzdelmeikben egyet nem tartottak őseink szemök előtt: önmaguk s övéik jó egészségét. S ez a baja maig is a magyar embernek.

Tizenegyedik éve is lejár nemsokára annak, hogy az utolsó ágyuszó elhangzott; elég nagy szünet volt arra, hogy a délvideki hadjáratban szenvedett veszteséget a nemzet kiheverhesse, hogy ember-anyagban magát regressálja. A várt siker azonban elmaradt, minek nemcsak az lehet egyedüli oka, hogy az újabb politikai viszonyok következtében sokkal kevesebb embernek van kedve arra, hogy családot alapítson, hanem a közegészségügy hanyatlása is. Mert e téren hanyatlás az is, ha normális javulást nem konstataálhatunk.

Az ország minden vidékéről érkeznek hírek, hogy a kis gyermekek, különösen pedig a tanulók között különböző járványok uralkodnak — s e járványok megkövetelik áldozataikat. A járványok kitérésének oka ritkán a behuzrolás, leggyakrabban az emberek gondatlansága, minek számai azon körülményben keresendők, hogy a közegészségügyről nálunk nem a törvényhozás, hanem csak egyes emberek gondolkoznak s így semmi nemű hatósági intézkedés nem történik

arra nézve, hogy a közegészségre határozottan káros befolyású dolgok ne legyenek a magánosok kapuin belől sem. A rendőrség megelégszik avval, hogy a terek és utcák tisztán tartassanak; a kapukon belől történhetik minden; nem veszi figyelembe a túltömött lakásokat, — megtűri az istállókat, az emberi lakások közvetlen közelében — miről semmiféle törvény sem rendelkezik — sőt egyik terén a városnak plane a felhalmozott szemét képez jelentékeny jövedelmi forrást!

S a mily viszonyok vannak nálunk közegészségügyi tekintetben, olyanok Magyarország legtöbb városában.

Ily körülmények közt nem esodálkozhatunk azon, hogy nálunk minden időszakban járványok uralkodnak, melyek meglehetősen számmal szedvén áldozataikat, még mindig hiába várjuk azt a kedvező statisztikai jelelntést, mely szerint a halálozások arányszáma hazánkban is megközelíti a nyugati államokban levő arányszámot.

Nem esodálkozhatunk azon, hogy pusztulunk vesztünk, mert az ellenkezőre mi magunk sem törekszünk.

Sürgetőnk kellene tehát a közegészségügy államosítását, mi által oly intézkedések létesülhetnének, melyek alapján a magánosok kapuin belől levő járvány-fészkektől is megszabadulhatnánk.

Ily irányu törekvés — helyzetünkben — nem terjedhetvén túl a jámbor óhajtáson, ez uttal felhívjuk közönségük figyelmét közegészségügyi bajainkra, legalább annyiban, hogy addig, míg elérkezik az az idő, melyben a közegészségügy államosításáról maga törvényhozás fog gondoskodni, mi magunk tegyünk meg minden lehetőt arra nézve, hogy eshetőleges járványok kitérésének s tovább terjedésének oka ne a mi gondatlanságunk legyen.

Nem akarjuk mi mintaképül felhozni Londont, hol a vagyon a népek műveltségével karöltve oly közegészségi állapotot teremtett, mely

paratlan a kontinensen, de nem mellőzhetjük el felemlíteni a számtalan egészségügyi intézkedések közül azt az egyet, hogy azok a szegény hajléktalan gyerekek, kiknek nálunk csavargás és koldulás a mesterségük, az óriási világvárosban mindennapi kenyerüket megkeresik az által, hogy reggeltől estig néhány pennyért összegyűjtik az utcái szemetet abban a perczben, melyben oda hullott. Nálunk a szemetet nyilvános téren érlelik meg, hogy drágábban adhassák el.

Pedig semmi sem drágább az egészségnél!

Apró-cseprő

(a hétről.)

Hetekkel ezelőtt szárnyra kelt a hír, hogy városi hölgyeink buzgó egyesülete egy oly mulatságon tőri fejt, minőt a „Három Rózsa“ legújabb dísz kályhái még soha sem láttak, melyen nemcsak azok fognak minden tekintetben a legteljesebb megelégedésben részesülni, kik a húsz krajczáros tombolabárczával fűszerezett beléptijegyet megváltják, hanem azok is, kik abban egy, vagy más okból részt nem vehetvén, csak álmaikban nyerik meg a tombolát. Igazi nyereségök azonban csak azoknak lesz, kik drága pénzért vesztegették a gyönyörű tombola-tágyakat s még drágább pénzért vikszolták ki azt a rengeteg nagy termet, — mert a bizottság, mely az összes nyeresémtárgyakból bekerülő 200 forintért kétszáz ötven forint értékű nyeresémt osztogat ki, a matematika örök törvényénél fogva okvetlenül vesztetni fog. Hanem azért van valami e nemes törekvésben a mi mindenesetre nyeresémszámításba megy s értékét tekintve, kiszámíthatlan mennyiséget képvisel: a rokonszenv, melylyel a megpendített eszme kezdettől fogva találkozott, s a buzgó törekvés, mely az estőlynek anyagi tekintetben való sikerét is biztosította.

Ha társadalmi életünk minden terén a tagok

pénzre sovárgó zsidó, kinek istensége e három: a pénz, a pénz, a pénz! Pénzt szerezni a jelszava, becsületes vagy beestelen uton, neki egyre megy. Hány özvegy vagy árva könnye tapad ahhoz a pénzhez! Mit bánja ő.

Neje egy 38—40 közt levő asszony. Asszony? nem hitvány söpredék. Talán azért született ez a nyomorult pára, hogy benne a bűnök összessége csoportosuljon. Sok jó feleség szór reá átkot férje elrablásáért és sok gyermek siratja miatta elvesztett atyját!

Nézünk be hozzá, talán még sem olyan rossz nő ez, mint a világ feesei. Dejszen, nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja. De győződjünk meg saját szemünkkel a dolog mibenléte felől. Péntek este van, L . . . üzlete esukva. De annál vígabbak vannak bent az ebédlöben, egy ifju ember a mulattató. Azonban egy látszik, megfordítva áll a dolog, mert a fiatal emberből alig lehet buskomorsága miatt a szót kivájni. A vacsorához már megterítették. Most a férj a pénzébe megyen, hogy kedves vendégének bort hozzon fel. Az asszonynak se kellett több, a vendéghez lép s annak nyakát átölelve, esábos démoni hangon szól: „Aladárkám, mért szomorkodol? Talán menyasszonyodért bántod? Tévé hozzá gunyosan. „Julia, mért e guny? Tudod, hogy szívem tied; de valami bánt, valami hang azt mondja: ne zavarjam add árthatlan leány boldogságátt ne raboljam el tőle azt, amit pótolni nem fogok neki soha!“

„Ha, ha! mily érzélgős lettél!“ Volt Julia válasza és kedvesét össze-vissza csókolva addig beszélt, hízelt, míg Aladár lelkéből kihalt a lelkiismeret parányi szikrája és újra víg és boldog lett! Szegény, boldogtalan leány! mi lehetett vétked, hogy ily szíren áldozata lettél! Mert hát Aladár nem más, mint Ella völegénye.

F . . . -éknél * * * a készülődés, varnak, dolgoznak; közelg a nagy nap, Ella menyegzője! Ella boldognak hitte magát, nem is esoda, hiszen szeretett és viszont szerelemre talált! Élvezd szegény leányka kecsgetető reménytel telt napjaidat, ugy is meg vannak azok számálva, hogy szomorú napok váltsák fel.

Szeptember 6-án vagyunk. Elérkezett Ella lagzijának ideje. Összegyűltek már a vendégek, a pap is megjött, hogy tisztét teljesítse: ő szadni az ifju párt. Hejh, ha tudta volna, milyen életet peesélt le áldásával annak a

T Á R C Z A.**Hüllj le csak**

Hüllj le csak, hüllj, hervadt sárgalomb!
Kühalóban ugy is a határ.
Volgye, halma pusztja, néptelen,
Elmulásra, temetésre vár.

Fűjj fagyasztó hűvös őszi szél,
Lombot ejtve jer takard el őt.
Temesd el az ősz halottait,
Boríts rájuk puha szemfedőt.

Jöjjön a tél, jöjjön a halál!
Béke, esend, a zaj, a harez után.
Ne maradjon egy levél se, ne
Egy virág a földön, őszi fán.

Harez, küzdés az élet, napra nap
Viv, esatáz az élet vándora.
Megpihenni kissé jól esik
Annak aki fáradt, harezola.

Zord, hideg lesz majdan a világ,
Hómezőkön, téli tájakon,
Zordonabb a napsugára is
Mig kigyvulna fenn az ormokon.

Mig a földet elborítaná,
Csókja fagyos: — no de hadl legyen!
Zord odakint, annál melegebb
Lángolóbb a szív világa benn.

Lomb ha elhullt, rózsá elfagyott,
Betemette puha hó lepel,
Zöldel a reménység levele,
Szébb rózsákat érlel a kebel.

Mig enyhén ölelve fog körül
Benn a tüzhely fénye, melege,
Zúgjon a tél bús viharja kint,
Szórja havát barna fellege.

Nyugton nézzük a zúgó vihart,
Szébb tavaszra bizva gondolunk.

Két hattyú kar amig átölel
Lelkesedve zeng vidor dalunk.

Borsody Béla.

Ella.

Az alföld legnagyobb városában lakott F . . . kereskedő, egy vagyonos, becsületben megöszült férfi nevével és elhalt leányuk egyetlen gyermekével: Ellával.

Ella öreg nagyszüleinek szeme fénye, féltett kincsese volt. A jó öreg pár mindennap hő főhászt küldött az egek Urához, hogy ezt, a reájok bizott áldott teremést mielőbb boldogan lássák egy tisztességes, jó férj oldalán!

Szép, derült őszi nap van, a madarak már készülöben vannak melegebb hazába s oly szépen dalolnak, mintha ezzel akarná emléköket az emberek szívébe vésní, hogy annál jobban fájjon távozásuk!

F . . . -ék kertjében terebélyes diófa árnyékában elmélázva hallgatja két fiatal lélek a madarak búcsú dalát, s a leányka völegénye oldala mellett fájdalmas érzéssel gondol a közelgő napra, melyen mint a kis repesök, ő is búcsú dalát zokogja áldott nagyszüleinek kebelén!

Völegénye észrevéve a leányka bús hangulatát, szerető hangon kérdi: „Ellám, mindenem! miért tekintesz oly komoran magad elé? Mi bántja szived? Pélsz talán sorsodat az enyémhez fűzi? Ne félj édesem! Látod a napot felettünk ragyogni? Az legyen tanuja eskümnek, hogy ezt a lépésedet megbánni nem fogod soha, soha! Nemesak férjed, apád, anyád, testvéred, mindened lesznek: ne remegj hát lelkem! örömmel nézz sorsod elé, a boldogság ragyogjon jószágos szemedből, ne a félelem könnye!“

E szavak hallatára a leányka ismét víg lón és forró esókot nyomott völegénye ajakára.

Tehát megtetsült F . . . -ék forró vágya: Ella menyasszony lett, boldog arája H. Aladárnak.

Egy hét mult el az Ella eljegyzése óta s a leányka mindennap ismételve fogadta Istenének, hogy Aladárjának hü neje lesz.

* * *

Keressük fel most a völegényt otthonában. A szép Gömörmegye egyik elhanyagolt, sáros, piszkos falujában mintegy kihívóan emelkedik ki a többi ronda gunyhók közül egy sárga épület. Ebben egy L . . . nevű kereskedő lakik nevével s hat gyermekével. L . . . egy jellemtelen,

ennyi lelkesüléssel kezdenének a reformok keresztvitélhez, ha akkora tevékenység jellemezné minden erkölcsi testületünk tagjait, mint a mennyi lelkesült buzgóság van a rimaszombati hölgyekben: városunk már régóta a műveltség és előrehaladás eldorádója volna. Talán még a füstnélküli puskaport is nálunk találtak volna föl. Hanem minden lépten-nyomon felüti fejét a végtetes de, mely még a legnemesebb törekvéseknek is nyakát szokta törni.

A nemes törekvésekről szólva, nem hagyhatjuk említés nélkül azt, hogy kedden este csakugyan sikerült egy császári és királyi közvacsorát rendezni, mely egy nemes törekvés koronája volt.

A dolog: istóriája tulajdonképen azon kezdődött, hogy orvosaink kétségbe estek a kórház jövődjé felett: dézsahölgy-körökben is nagy volt az elszörnyülködés midőn híre futamodott, hogy a kapualji soirék rendőri beavatkozás nélkül is a jövő tavasztól kezdve megszűnnek, a sok András bécsi pedig szomorúan gondolt arra a merényletre, mely az ő egyik jövedelmi forrásuk ellen intéztetik, midőn a katonaság eltávolozásának híre szárnyal végig a városba. Hiába! a bérlet lejárt s a kassai kaszárnya közel van befejezéséhez. De a magyar királyi ész és tapéntat nem arra való, hogy azt egy épülőben levő kaszárnya összelapítsa. Ujra szerződtek, még pedig hat évre, s a szerződésre kedden este hatalmas áldomás kíséretében a sást is ráütötték. Most már a kedélyek meg vannak nyugodva: a megyei közkórház jövője biztosítva van, a kapualji soirék is — bár megszorított terminussal — kényelmesen megtarthatók, minék következtében a mellékjövedelem forrásai sem apadnak ki teljesen.

A Rimaszombatban 1889. évi november hó 28-ikán tartandó vármegyei bizottsági közgyűlés tárgysorozata:

1. Kir. belügyminiszteri rendelet az általános tisztújítás érdemében.
2. Kir. belügyminiszteri rendelet a vármegyei központi választmány újabb átalakulása tárgyában.
3. Kir. belügyminiszteri rendelet Szepessy József kórházi ápoló községi illetősége tárgyában.
4. Borsodvármegye közönségének átirata a marhallevél úrlapok kezelése tárgyában intézett feliratának pártolása iránt.
5. Ungvármegye közönségének átirata a gróf Butler János hamvai felett emelendő kegyeletes emléktárgy felállításá érdekében.
6. Szabolcsvármegye közönségének átirata a tisztviselő választási jognak fenntartása tárgyában intézett feliratának támogatása végett.
7. A kolozsvári siket-néma intézet megkeresése, az intézet javára eszközözlendő gyűjtés tárgyában.
8. A trenesvármegyei gazdasági egyesület megkeresése a szesztermelés és adóra vonatkozó törvények visszászárogatására irányuló felterjesztésének, hason szellemben pártolása céljából.
9. A pesti hazai első takarékpénztár sorsolási értesítése, miszerint a vármegye 7 drb záloglevele kisorsoltatott.
10. Alispáni jelentés a törvényhatósági kezelés alatt álló pénztárak havi vizsgálatainak eredményéről.

fiatal leánynak! De ki tudja a jövőt! Csak reméljük, csak várjuk e jót s rosra fordul sorsunk.

Az az áldott jó nagyanya még egyszer belopódzik Ella szobájába, leveszi a falról elhalt leánya arcképét, göresös zakogással szoritja kebléhez, eskőjával árasztja s kérve kéri, imádkozzék gyermeke boldogságáért.

Megtörtént a „holtomiglan, holtodiglan“ kimondása, elhangzott az oltár előtt az igen mindkét részről.

Az esküvőt estebéd követé, a mely csak a rokonok társaságában folyt le. Másnap a fiatal párt a robogó gőzös vitte tovább.

Leírjam-e a válás pillanatát, föltárgyam-e azt a jelenetet, mikor Ella öreg szüleinek nyakába borulva, azoknak Isten hozzádot mondott? Mint emelte fel a 70 éves öreg ember áldó kezét unokája fejére, mily igaz szívvvel kért arra áldást az egek urától? Hogyan kérte a jó nagyanya Aladárt, most már unokáját, legyen jó, hűséges férje Ellának, hiszen ő jó, nagyon jó leány!

Csak Ella zokogását lehetett hallani a szobában. Bizony őt félájultan kellett erővel letépni nagyanyja kebléről s kocsira ültetni!

Megérkezett a fiatal pár új otthonába s midőn Aladár bevezette nejét a csinos kis lakásba, ez mindent fedelve boldogan borult férje nyakába! Ezt a pár boldog órát is megirigyelte a kaján sors és elküldé a sátánt nő alakjában, hogy megzavarja!

L...-né lépett be s hízegő szavakkal üdvözlé a fiatal párt, boesánatot kérve Ellától, hogy oly hamar eljött, de már ösmeretlenül is őszinte barátnéja volt, s most egy eskővel akarja azt a barátságot megpecsételni.

Elesattant a judás eskő. Ella sorsa is el volt döntve.

Irjak-e még többet! kik ehhez hasonló esetet tudnak, eladják képzelni végét; a kik pedig oly szerenéssek, hogy hírből sem hallottak efféléit, legyen elég annyit mondani, hogy Ella annyit, de annyit szenvedett, mint kevés nő e földön, de túrt, miért? mert gyermekét forrón szerette.

Szenvedett és szenved. Istenbe vetett hite ad neki vigasztalást és a türeshöz kitartást! S a gonosz eszűtő nő, ki egy szép reményekre jogosító életet így tönkretett, ki egy hű nőt férjétől elszakasztott, a mennyei Birótól kapja meg méltó jutalmát!

Havasí Eteleka.

11. Tiszti főügyeszi vélemény a káposztalva-straezenói hadászati utvonalhoz Dobsina város tulajdonát tevő birtoktestből szükségelt terület átengedése kérdésében.
 12. Levéltárnoki jelentés a közegészségügyi körök beosztása tárgyában.
 13. Klénöz községy kérvénye az újonnan épülő városház és jegyzői lak építése körül felmerült költségek fedezése tárgyában.
 14. Szabó Elemér orvosi oklevelének kihirdetése.
 15. Hering Gyula állatorvosi oklevelének kihirdetése.
 16. Számvevősegi jelentések a községyi számadások vizsgálatai tárgyában.
 17. A vármegyei gyógyalap által előlegezett — szegénység végett behajthatlan — több rendbeli kórházi ápolási költségeknek törlesztése hozatala.
- Ezekon kívül még a közgyűlés határnapjaink beérkezendő s közgyűlési elintéztet igénylő egyéb ügyek.
- Rimaszombatban, 1889. nov. hó 20-án.
- Kiadta: Draskovits Gábor, vármegyei kiadó.

Nyílt levél

Szöllősy István barátomhoz ötven éves jubileuma viszhangjával.

Kedves öreg barátom!

Sajnálom, hogy legalább levelemmel, vagy egy egyszerű sürgönyvel nem lehettem jelen azon szép ünnepélyen, melyet a rimaszombati egyház és társadalom szeretete s tisztelete jelöl, hivataloskodásod ötven éves évfordulója alkalmával részre rendezett, nem lehettem jelen, mert nem volt róla tudomásom és eskis a hírlapokból értesültem utólagosan a lezajlott örömről és lelkesedéssről.

No de a jóakaratu részvét viszhangja, habár későn is mindig jókor jó, mert annak jele, hogy az, kitől jó velünk érez, velünk foglalkozik.

Nagy szó ez kedves barátom, „ötven éves jubileum a protestans egyház szolgálatában,“ hol a hivatalos működés, buzgalom, lelkesedés és törekvés nyomában mindig ott ólalkodik egy veszélyes ellenség: a paizsos férfiú.

Nem a szokásos 25 éves jubileum az, melyek mai nap már csaknem mindennapiakká válván, oly hidegen, oly közönyösen olvassa a nagy közönség az arról szóló tudósításokat, mintha egy színházi vagy ezirkuszi tudósítást olvasna. És talán nem ok nélkül. Mert az ily n e g y e d s z á z a d o s jubileumoknál kevés kivétellel, rendszeresen szerepet játszik az emberi hűség is. És ha a szívek fenekére tekinthetnénk, azoknak lapjairól sok oly dolgot olvashatnánk le, melyek nem hangzanának össze azon lelkesült magasztalásokkal, melyek ily alkalommal a szónokok ajkairól elhangzani szoktak.

Egészen másképp áll a dolog, a te ötven éves jubileumoddal. Már maga a hosszú életkor, mely egy emberi nemzedék viszontagságairól tehet élő tanúságot: az ősz hajszálak, melyeket egy hosszú élet tapasztalatai forrószótték hófehérré; a rebegő ajkak, melyeknek összhangzó idegeit elnyűtték a haladó évek: tiszteletet prancsolnak azon tanító iránt, kinek ajkairól félszázad óta tanulták az egymás nyomába siető nemzedékek, imádni Isten, szeretni a hazát, becsülni és tisztelni az emberiséget s a vallás ének fenséges szárnyain a mennybe emelkedni. Hát e mellett, mennyi küzdelem, nehéz munka, mennyi testi törődés s lelki aggodalom van ezen ötven év emlékeihez csatolva, ki tudná azt megmondani? ki valaha gyermekeket tanított, s öntudatosan észlelte: mily türelem, kitartás, belátás és bölcsesség kívántatik ahhoz, hogy a gyöngye gyermeki lélekben szunyadó tehetségekhez a kulesot feltaláljuk, s azokból az ismerés, érzés és akarat sokszor mélyen rejtő magvait kibontakozni segítsük s fejlődésnek indítsunk: az tudja csak igazán méltányolni egy ötven éves néptanítónak érdemeit. Ha ezekhez még hozzá veszünk, hogy te e hosszú idő alatt az énekevezéri és temetési terhes kötelességeket is hűségesen teljesítetted: valóban lelki nyugodtsággal mondhatjuk, hogy te teljesen kiérdemelted erkölcsi jutalmul azon szép ünnepélyt, melylyel a szeretet, tisztelet és hála imént megasztalt: de melylyel egyszersmind a rimaszombati társadalom önmagát is megtisztelte, megértvén az idő szellemét, hogy a néptanító már ma oly tekintélyes tényező a nemzet civilizációjában, a kit multhatatlanul számba kell vennie a társadalomnak.

Nagy lelki örömmel olvastam a hírlapokból, miként tüzték fel ősz homlokodra a közelismerés koszoruját egymás után: szerető egyházad papjai, tanárai, tanítói és előjárói, a város polgárai és előkelői: a különböző vallás felekezetek és a társadalom minden számba vehető képviselői, s hálas tanítványaid könyvelt szemekkel; a tisztelet, szeretet és közelismerés azon koszoruját, melynek minden levele a te tiszta jellemned, páratlan becsületességned, hivatalos hűségned virágaiból volt összeszőve.

De legmeghatóbb volt reám nézve azon jelenet, midőn ősz pályatársad Debreczeni Gábor esperes könyvelt szemekkel veled szoritott, nyakadba borult, s egy forró esőkbán régi pályatársaid és kortársaid szeretetét s barátságát, arczodra lehelté. Mert egy ötven éves barát eskőjában a létűnt mult minden örömeinek emlékei vannak revalálva. Egy ily szép nap, s egy ily lélekemelő pillanat kedves barátom; képes elfeledtetni velünk egy élet küzdelmeit, vagy legalább betakarni azt az engesztelés fátyolával.

Szerettem volna e pillanatban én is veled kezét szoritani, s elmondani élő szóval, hogy az én ifju koromnak is mily sok szép emlékei vannak a te életedhez csatolva. Hisz a te gyönyörű hangod varázsa alatt tanultam meg a dalt és éneket bensőleg szeretni, mely életnek annyi örömrókat szerzett: amaz örökre vidám kedélyű ifju társulatban, a s-patak énekkarban, melynek akkor te voltál vezére, s melynek élcséje volt a dal és ének, fűszere a minden élektől ment ifju barátság. Midőn ifju esengő hangodon egy szép dalban: „Szép kor az ifjuság“ vagy egy megható énekből: „Forró sohajtások lelkemnek szétszaggatott darabjai“ szívtünkhez szóltál: valóban benső érzelmünk minden idege megmozdult, s kiknek szárnyai voltak a repülésre, veled repültünk a fellegekig. És később is, a te meleg barátságod mennyi sok szép órát szerzett nekem; elmondani nem, csak érezni tudom!

De a mi legfőbb s a mit legelőbb kellett volna említenem: kedves nőm és életsorsom hű osztályosa. — a te ajkaidról tanulta első gyermeki imáját rebegni, s vallásos énekekben az égi atya zsámolyához emelkedni.

Te ottotad gyermeki érzelmébe azon hívő, vallásos érzést, mely egész életén keresztül örömben vagy bánatában hű kísérője maradt.

Hálátlanok lennénk, ha mindezekről életed ez ünnepélyes pillanatában meg nem emlékeznénk.

Fogadd azért kedves barátom, habár utólagosan is, a mi szíves üdvözlötünket. Fogadd őszinte örömfunket a felett, hogy a gondviselés megengedte neked e szép napot ép lelki és testi erőben megérni. Fogadd azon tiszta szívűből kelt ohajtásunkat, hogy a mily tiszteletben, közbeesülésben s közszeretben folyt le egész életed: oly derült és verőfényes legyen az alkony, mely még reád váraozik, melynek esthajnalja, hogy még hosszantartó, szelid és enyhítő legyen, szívből kívánja kedves nője nevében is: Sáros-Patakon, 1889. nov. 24. Öreg barátod:

O r b á n J ó z s e f.

Helybeli hírek.

Feszélgetés ő Felsőgevel. A mult héten, mikor derek tanfelügyelőnk kir. tanácsossá történt kinevezését megköszönni kihallgatáson volt jó királynk előtt, ő Felsőge és ő közte a következő párbeszéd folyt le: „Örülök kitűnő működésének! — mondá ő Felsőge — ugy-e bár Felsőmagyarországon van?“ — „Működésem helye Gömörmege!“ — felelé Groó Vilmos. — „Hány új iskolát szervezett?“ — „42-tőt Felsőges Uram!“ — „Van-e ott minden községyben iskola?“ — „Nines Felsőges Uram 27-ben, de azok oly közel vannak iskolával bírókhoz, hogy akadály nélkül járhatnak iskolába!“

Tombola. Hétfőn délután helyezte ki a tombola-estélyt rendező bizottság Miskolezy István üzletének ablakaiba azon nyerménytárgyakat, melyek a vasárnap este rendezendő estélyen, mint quintero és tombola-nyermények kijátszatnak. A másfélszázon felül levő nyermény-tárgyak közül e csoportban mintegy 15—20 drb látható, melyekből a közönség meggyőződhetik arról, hogy a tombolajáték nyermény-tárgyai értéküket tekintve is, elegendő vonzerőt gyakorolhatnak arra, hogy abban mentől tömegesebben résztvegyenek. Talán első eset a hasonló mulatások történetében, hogy jóval nagyobb értéket képviselnek a nyerménytárgyak, mint a mennyi az összes tombola-kártyák eladásából várható. A közönség pedig meglehet elégedve az eredménnyel, a mennyiben minden hetedik bázára fog jutni egy nyermény. Az estélynek kétségkívül a játék lesz legérdekesebb része, bár az azt követő táncmulatság is élénknek ígérkezik, a mennyiben a rendezőség e tekintetben is derék munkásságot fejtett ki. Szárnyaló hírek szerint a vidéki közönség is tömegesen fog résztvenni, s nines kétségünk az iránt, hogy mindazok, a kik vasárnap este a „Róza“ dísztermében megjelennek, egy élvezetes est emlékével gazdagabbak lesznek.

Újévi üdvözlötök megváltása. Az év vége felé járván, a Gömörmegei közművelődési egyesület rimaszombati köre a helybeli nőegyesület elnökségével egyetértve az új évi üdvözlötök megváltása tárgyában, értesülésünk szerint, már a jövő hét folyamán szét fogja hordoztatni az aláírási ivateket. A korábbi években eszközölt hasonczélú mozgalmak szép anyagi és erkölcsi sikerre vezettek, amennyiben nemcsak a módosabbak kímélték meg magukat attól a kellemetlenségtől, mely az újévi üdvözlötökkel jár, hanem a szegények és árvaik is némi segélyt nyertek.

Katonaság Rimaszombatban. Városunknak a es. és kir. tüzéparancsnoksággal újabb kötött szerződése értelmében újabb hat évre van biztosítva az eddig is itt levő útegek elszállásolása. Az erre vonatkozó tárgyalások e hó 26-ikán értek véget, s az ügyek kedvező megoldása következtében kedden este a lebonyolításra meghatalmazott egyének a Rózsán társas-vaosorát is rendezték, 1890-től kezdve tehát újabb hat évig lesznek tüzeink, s a város az átadott helységekért évenként körülbelül haterzet forintot fog kapni. A biztosítás azonban csak egyoldalú, amennyiben a kikötött hat évi időtartamot csak az állam mondhatja fel s értesülésünk szerint föl is fogja mondani, mihielyt a kassai tüzér-kaszárnya elkészül.

Adomány. Egy helyben lakó tisztviselő ur az elmúlt hét végén a helybeli középiskolai tanári nyugalomdíjintézet számára 2 azaz két o. m. é. frtot ajándékozott. Fogadja érte az intézet forró halálját.

Adomány. Hámos József cserenesényi birtokos, a helybeli főgymnasium igazgató választmányának az ev. ág. felekezet részéről társelnöke, az intézet iránt régebben többször tanúsított jóindulatát és jó eszelekedetét újabb azzal tetézte, hogy a főgymnasium téli szükségleteinek pótlására mintegy 20 forint értékű tüzelőfát ajándékozott. Hálas köszönet a szíves adományért!

Vadászszerecsce. A rimaszombati vadásztársaság vasárnap délután hajtvadászatot rendezett a szabadkai vadászterületen, melyben mintegy tizennégyen vettek részt. A hajtsát kezdetben vaddisznóra intézték, nyulak kizárásával, melynek eredménytelensége után, más vadakra is vadásztak. Ez alkalommal 3 nyul egy róka s egy gyönyörű nyest került terítékre, melynek szerenéses elejtője Máriaassy László megyei aljegyző volt.

Előfizetési felhívás. Nem a hírnév elvakító fénye, nem a képzelgés hű érzete inóított munkáim kiadására. Mi erre serkentett, azon őszinte tudatban lelly magyarázatát, mely a ezél el- vagy el-nem érhetőben összpontosul. — Sokan vannak az életben, kik kötelességet vélnék teljesíteni akkor, midőn szellemi termékeiket a közönség jóakarataiba ajánlva, a nyilvánosság elé boesátják. Lehet, hogy az ily kötelességszerű vállalat megteremheti ugyan gazdagon gyümölcsét, s helyet is nyithat a nemzet irodalomban egyeseknek; de megtörténhetik az is, — számtalan eset bizonyítja — hogy az ehhez fűzött remény a porba hull, mielőtt megfuttatá volna azon célt, melyet a vállalkozó kijelölt számára. — En, mint egyik legszerényebb munkása az irodalomnak, nem a kötelesség sokat mondó szavaiból kifolyólag ugyan, de annak megtudása végett teendem le a szárnypróbálgatásomnak első kísérleteit a nagyérdemű közönség kezébe, hogy abból, annak megbirálása után, tapasztalatot merítve, következtetést vonhassak a jövőre. — Bizva jóakaróim támogatásába, bizva a nagyérdemű közönség előre látható pártfogásába, — a

legszebb remények között ajánlom nagyrabecsülfésükbe „tavaszi virágok” cím alatt összegyűjtött költeményeimet. — A verskötet, mely tíz ilyi terjedelemben fog megjelenni, részint a vidéken megjelenő — részint pedig a fővárosi lapokban látott napvilágot. — Képviselet lesz benne a dal, óda, románcz, ballada, leíró-költemény, satyra stb. Megjelenési határideje f. évi december hó utolsó napja: s így a t. előfizető közönség „újévi ajánlók” czímen is megrendelheti. — Egy példány ára: egy forint. — Gyűjtőnek hat példány után egy tiszteletpéldányt adok. — Az előfizetési pénzek nevére, Rimaszombatba (kir. közjegyzői hivatal) czimezendők. — Művem szép és díszes kiállításért Náray J. A. rimaszombati, új és díszes betűkkel berendezett könyvnyomdája kezelsedik. — Ezeknek előre becsátása után magamat és művemet a t. közönség szíves jóindulatába ajánlván — maradtam Rimaszombatban, 1889. november hó elején, hazafias tisztelettel Mihályi Lajos.

Cseléd gondatlansága folytán ismét tűz volt egy uri háznál, hanem most nem a piacon, hanem a Széltetőzán. A dézsa-hölgy gyertyával lángba borította szombaton az ablak függönyét, szerencsére észrevették s elfojtatták a tüzet a házi ur „két pejesikájának jókedvű abrakolója” — mint Petőfi mondáná — és maga a házi ur. Nagyobb baj nem történt, mint hogy erősen megégett a gazdának néhány újsza.

Adakozók névsora. A küszöbön levő nőgyógyászati mulatság alkalmából ígértünkhez képest, de felkérés folytán is, ismételve közöljük a buzgó gyűjtő hölgyek névsorát, valamint a nemes adakozókat is: Szentmiklóssy István 3 frt, Szentmiklóssy Bónis Lenke 5 frt, Szeiffert Antalné 5 frt, Br. Luzicszky Karolina 8 frt, Máriaassy Barba 5 frt, Szentmiklóssy Béla 5 frt, Máriaassy Gyula 5 frt, Máriaassy Lászlóné 3 frt, Draskóczy László 5 frt, Gróf Almássy Arthur 3 frt, Szontagh Zoltánné 3 frt, N. N. 5 frt, Hámos Antal 5 frt, Madarassy Dezsóné 3 frt, Molnár Bornemissza Emma 3 frt, Bornemissza Istvánné 3 frt, Felely Ferenc 3 frt, Bornemissza Elemér 3 frt, Marton István 3 frt, Veith Béla 3 frt, Gróf Serényi Béla 3 frt, Mihálik Dezső 2 frt, Hámos Lászlóné 5 frt, Biharj Rágályi Bertha 3 frt, Farkas Zoltánné 5 frt, Szakall Vinczéné 2 frt, Marton Rudolfiné 3 frt, Bornemissza Lászlóné 9 frt, Marton Bornemissza Anna 3 frt, Id. Sütő Istvánné 3 frt, Özv. Nagy Zatrogh Julia 3 frt, Hamaljár Károly 3 frt, Hilovics Lőrincz 50 kr., Holländer Lajos 1 frt, Malatinszky Ferenczné 5 frt, Simko Erzsébet 1 frt, Dapsi Józsefné 1 frt, Kohn Albertné 20 kr., Ujházy Tivadarné 5 frt, Strausz Józsefné 1 frt, Özv. Lovas Abrahamné 30 kr., Koreny Pálné 50 kr., Özv. Szabó Mihályné 1 frt, Özv. Mindszenti Bertalánné 30 kr., Dr. Lőcherer Tamásné 1 frt, Csapó Jánosné 20 kr., Husek Mariska 35 kr., Hagegger Lajosné 50 kr., Ifj. Szabó József cipész 50 kr., Kandra János 50 kr., Senka Károlyné 20 kr., Horváth Györgyné 20 kr., Szerényi Jánosné 1 frt, 10 kr., Kriston Györgyné 1 frt, Özv. Czékora Jánosné 1 frt, Holló Dénesné 1 frt, Hudoba Samunné 2 frt, Bernáth Gyuláné 1 frt, Vidovics Istvánné 1 frt, Konyha Gézné 1 frt, N. N. 1 frt, Smegner Károlyné 50 kr., Káposztás Józsefné 1 frt, Balogh Endréné 1 frt, Özv. Magyar Lászlóné 1 frt, Molnár János pékné 1 frt, Szabó Józsefné 50 kr., Dapsy Vilmos 10 frt. (Folytatása következik.)

Vármegyei ujdonságok.

A berzetei ev. ref. lelkesítő állomásra, mint a R. H.-ban olvassuk, S. Szabó József, lapunk munkatársa is beadta folyamódványát. A jeles képzettségű fiatal tanár, ki két évvel ezelőtt gümásiumunkban is kitűnő eredménnyel működött s jelenleg a karcazi ref. gümásium tanára, a gömői ev. ref. egyházmegyére nagy nyereség lenne, de vesztené bizonyára a tanúgy, melynek a gyakorlatban is egyik leghivatottabb munkása.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter a nagy-rözei kir. adóhivatalhoz Preczner Józsefet ellenőrré nevezte ki.

Közgyűlés. Vasárnap, e hó 24-én tartotta meg rendes évi közgyűlését a rozsnyói társalgási-egyesület Hajasi Sándor elnöke alatt. Ez alkalommal a tisztikar három éves megbízatása lejárván, lekötözött, de valamennyit újabb megválasztották. Dr. Mayer Mór azon indítványa, hogy újtól kezdve egy német lapra is előfizessenek egyhangulag elvetetett.

Ösztöndíj A m. kir. kereskedelemügyi miniszter Ferdinand József nagy-rözei illetőségű végzett ipartanodai növendék részére, hogy magát külföldön a fanemű, illetve bútörpar terén tovább képezhesse, a rozsnyói kir. adóhivatalnál 200 frt ösztöndíjat utalványozott ki, s utasította, hogy a külföldön tett tanulmánya, illetve ott nyert tapasztalatairól, Nagy-Röze város polgármestere útján, tegyen hozzá jelentést.

Jótekonyság. Andrassy Manó gróf a henzlovai község részére díszes templomot építtetett, melynek belső felszerelését is teljesen sajátjából fedezte.

A miniszter köszönete. A közoktatásügyi miniszter a rozsnyói és tornallyai takarékpénztárnak a rozsnyói és tornallyai iskolák részére tett alapítványért elismerő köszönetét fejezte ki.

Jóváhagyás A likéri vasgyár hivatalnokai által alapított társalgási-egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszter jóváhagyta.

Tanító választás. A pádári ág. ev. anyaegyházhoz tartozó megleghelyi leányegyházban — püspöki intézkedés folytán üresedésbe jött tanítói állásra, folyó hó 20-án Hénél Pál geczelalusi tanító választatott meg. — Azon reményben, hogy a megválasztott, már eddigelő is jó hírnévnek örvendő fiatal s jeles tanító — ezen magyar ajku anyaegyházhoz tartozó tót ajku leányegyházban — edes magyar hazája iránti köteletségének teljes mértékben fog megfelelni, a balog-völgyi közönség — e választás eredményéről szóló hírt örömmel fogadta s a megválasztott fiatal embert körébe — annak idején — szívesen fogja befogadni.

Megyeházából faraktárrá alakult át az a szép nagy épület, melyben egykor Gömör-Kishontmegye nemes urai a vármegye sorsát intézték. E házban állította fel Blum és társa az első gömői „műfipartársulatot.” Sic transit gloria mundi!

Lopás. Rozsnyói levelezőnk írja: Folyó hó 23-ikán a Sas vendéglő egyik szobájából, melyben Draskóczy László földbirtokos volt szállva, éjjel 600 frtot elloptak. A rögtön fogantatott nyomozás mindaddig eredményre

még nem vezetett, mindazonáltal a vendéglő pinczéje és szobaleánya, kiket elsősorban érhet a gyamu, letartóztattak.

Vegyes hírek.

Megbízatás. Ö császári és apostoli királyi Felsége f. évi november hó 9-én Gödöllőn kelt legf. elhatározásával legk. megengedni méltóztatott, hogy Kálmán Frigyes alezredes egyelőre a 8. honvédszázárezed parancsnokságának ideiglenes vezetésével megbízassék.

Losonczon az ott levő dalegyesület a maga kebeléből egy bizottságot küldött ki, hogy a Kovarcz Emil elhunyt karmesternek emlékére egy sírkő felállítás ügyében buzgólkodjék. — Mint biztos kútforrásból értesülünk, a nevezett dalegyesület e hó 30-án dalestét rendez új műdarabokkal s művészi előadással! Hát a mi dalegyesületünk nem él talán? vagy lethargiában szenved? Azért vetjük föl e kérdést, mert irmagul sem lehet mostanában hallanunk felőle, a mely egykor az országos dalünnepekről dicsőséggel, jutalommal vonult haza! Vagy nálunk minden hanvábn hal vagy tengődni kénytelen?

Boszniból e napokban jöttek haza azok a hadiak, kik ott töltötték ki szolgálati idejüket. A jó fiuk vidáman haladtak végig Losonc utcaiban a katonazene hangjai mellett, csak egynek, egy Novák nevű megyénkbeli ifjúnak borult lelkére valami bánat, mely, mint a „Losonc és Vidékéből” értesülünk, megérkezése után öngyilkossá tette a boldogtalan szabadságos katonát. Mi okozta a szerencsétlen bánatát? még eddig nem derült ki!

A választás új módja Csáky Jenő gróf vezetése alatt szélesebb körű értekezlet jött össze Lőcsén, a választások megbeszélése végett. A gróf azt a kérdést vetette föl: nem volna-e jó a véletlen meglepetések kikérülése, s a pályázók kellő tájékoztatása végett is megállapítani abban, hogy kiket tart ez az értekezlet a betöltendő tisztviselői állásokra kijelölendőnek? s minthogy ennek a kérdésnek helyes megoldása főfontosságú, nem kellene-e ezt a kérdést egy népeoseb, s a megye minden járásának bizottsági tagjaiból összeállítandó értekezleten tárgyalni? Az így fölvetett kérdésekre az értekezlet kimondotta: 1. hogy a tágabb körű értekezlet összehívását szükségesnek tartja, melyen a megválasztandó tisztviselők névsora megállapítván, ez által a közhangulatnak kifejezést öhajt adni s a nagyon elterjedt s általában helytelenített szavazategyűjtésnek elejét kívánja venni; 2. hogy a tágabb körű értekezletet a megyei járosok és rendezett tanácsú városok a választásra jogosított bizottsági tagjaik sorából kell összeállítani akként, hogy minden öt bizottsági tagra egy-egy (nem a megyei tisztviselő karhoz tartozó kiküldöttet válasszanak. — Bizony talán nem ártana Gömörvármegyében is ilyen formán járni el.

A „Pesti Hírlap”, mely ma kétségbevonhatlanul legnagyobb elterjedésnek örvend a magyar nyelven megjelenő lapok közt, (hogy legnagyobb mennyiségben megszt a postán, arról hivatalos számadatokból lehet meggyőződni a kereskedelmi minisztériumban) eddig is a saját tudósítóitól nyert eredeti értesülések egész tömegével szokott ugyan megjelenni napról-napra, mégis most — a politikai és társadalmi élet új fölpezsdültével — jönnek látta tudósítóinak számát szaporítani. Alig van ma már jelentékenyebb város Magyarországon, hol saját külön tudósítója nem volna a „Pesti Hírlap”-nak; oly európai főváros pedig egyáltalán nincs, honnét eredeti távirati tudósításokat nem kapna. Rövid napok mulva pedig telefon-összeköttetés létesülvén Bécs és Budapest között, a „Pesti Hírlap” a legelső bécsi lapok legutolsó azaz legkésőbbi híreit is három perc alatt élő szóval fogja megkapni, s így hír- és távirati rovata a leggyorsabb eredeti értesülések leggazdagabb tárházát fogja képezni. Gyors és jó értesültség minden versenyen kívül lesz ez valóban! Mindenki meggyőződést szerezhet róla ha a „Pesti Hírlap” kiadóhivatalától (Budapest, Nádor-utca 7. sz.) Mutatványszámot kér, melyet egy hétig ingyen és bérmentve küldenek. Ugyan ott lehet előfizetni is, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. beküldése mellett, a mit jó lélekkel magunk részéről is ajánlunk mindenkinek.

A 30.000 példányban megjelenő „Budapest” című képes politikai napilap, — mely immár XIII-ik évfolyamát futja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hírlapirodalmunkban valóban páratlanul álló eset, a „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzeties független irányának és kitűnő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest”, — nem esinalva kétkulaes politikát, mint az mai napság már a hírlapirodalomban is szokásos, — nyíltan és kitartóan Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önmálló vámterületünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön külképviseletünk; szóval odatörekszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésében politikai életünk olyan kitűnőségei támogatják, mit Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Törzs Kálmán, Petrich Ferencz, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedy Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtlen hozott már a „Budapest” nagyérdemű közleményeket, s a kiknek ígérését bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói ugya hazai, mint a külföldi nevezeteseb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Zsófiában, Zágrábban és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzolókat küldött a „Budapest”. — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkfia külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóját, kítől több eredeti rajz vagy súlyt helyez a „Budapest”. — Tárca-rovata élénk és változatos; a mit eléggé igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Abányi Emiltől, Bartók Lajostól, Ilyés Bálinttól, Ineczdi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencztől, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Mórtól, Reviczky Gyulától, Várady

Antaltól stb. — Tárcaakat írtak: Abrai Károly, Bródy Sándor, Degré Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József gr., Murai Károly, Porzsoló Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlókép mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekedvén, hogy ne csak érdekfeszítők, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezesseget nyújtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Márta B. Béla, Tolnai Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezeket kivül „Uj Budapest” cím alatt vasárnaponként humoristikus betimeléklet esatoltatik a főlaphoz egészen ingyen. E humoristikus melléklet kifigurázza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz józú adomákat, tréfiás megjegyzéseket; végül pedig minden hően egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között érdekes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata egy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít, s a közzgazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessék: ugy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tényleg a legolesőbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házibarátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 frt; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt. — A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek: — Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki félévre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Kis Képes Naptárát ingyen vagy a Nagy Képes Naptárt 40 krért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be; az a „Kis Képes Mese-naptár” ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. — Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala, IV. ker., Sarkantyú-s-utca 3. sz. a.

Legnagyobb szerencsége az embernek kétségkivül a jó emésztés, mert csak így őrizhető meg a testnek egészséges, életképes állapota. Az emésztés zavarai s általában a gyomor bajai általános betegségei az emberiségnek s tudományosan is be van bizonyítva, hogy alapjai ezek sok más és komoly betegségnek. Fájdalom, lehetetlen volt sokáig általános gyógyító szert találni a betegségek ellen, a mig Warner Safe Cure-jében fölfedezték azt az orvosságot, mely e betegségeket gyökeresen meggyógyítja. Sok ezer ember gyógyult meg általa s gyógyul folytat. Így pl. Nádorúy Boruska asszony, pilgrámi (esély-országi) háztulajdonosó, azt írja, hogy a Warner Safe Cure-je teljesen megszabadította őt öt éves gyomorhajától, mely ellen mind egyéb orvosság hiábavalónak bizonyult. A ki meg akar győződni arról, forduljon levelel az említett asszonysághoz. Ara egy palacknak 2 frt. Kapható az ismert gyógyszerárakban. Főraktár: Salvátor-gyógyszertár Pozsonyban és Török J. gyógyszerárakban Budapesten.

Szerkesztői üzenetek.

Havas Etelka urhölgynek K. . . . n. Köszönet érte. Tehetségre vall, az élet valójából van merítve. Masszor s kérünk ilyet. Az írói nevet megtartjuk, a valódit elitkoljuk. Szives üdvözlőnk. Csak többet!

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Szabad kézből eladó.

Rimaszombatban egy két lakásra felosztható és külön udvarral bíró jó karban levő **kőház** a Széchenyi-kert közelében (Sodoma-utca), — továbbá a magyar-pokorágyi-utra járó öt hold **szántóföld** szintén eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek Erdélyi Szabó János tulajdonossal.

Árverési hirdetmény.

A kokovai közbirtokosság tulajdonához tartozó **nagyvendéglő**. — többi **korcsmaépületek** és **két vizi-malom, folyó 1889. évi december hó 15-én** délelőtt 10 órakor Kokován a helyszínen a vendéglői épületben nyilvános árverés útján elfognak adatni.

Az ajánlatok elbírálását a közbirtokosság saját részére tartja fel.

A megajánlott vételár 10%-ja ovadék gyanánt azonnal lefizetendő.

Előleges felvilágosítást ad **Knöpfler Károly** közbirtokossági igazgató Kokován és **Molnár József** ügyvéd Rimaszombatban.

Árverési hirdetmény.

A gesztetei közbirtokosság tulajdonához tartozó **korcsmaépület**, — kert és két kaszás rét **folyó 1889. évi december hó 17-ik napján** délelőtt 10 órakor Gesztetében a helyszínen nyilvános árverés útján el fog adatni.

A birtokosság a tett ajánlatok elbírálását magának tartja fel.

A vételár 10%-ja az árverési jegyzőkönyv aláírásával egyidejűleg lefizetendő.

Táncztanítási jelentés.

Tisztelettel hozom az érdekelt szülők és gyámok, valamint mindkét nembeli ifjúság szíves tudomására, miszerint az évenként Rimaszombatban megtartani szokott **táncztanítási tanfolyamot** nem mint eddig februárius havában, hanem a régi szokástól eltérve: már **januárius hó 2-án kezdem meg.**

Tanítani fogom — a helyes állás és a test kiképzésére megkívántató szabályokon kívül — minden a főbb körökben divatozó legujabb magyar és külföldi táncokat.

Jelentkezések addig is Kossuth-utcai lakásomon eszközölhetők.

Midőn ezt tudatni szerencsém van, a t. közönség szíves pártfogását kikerve maradtam

Rimaszombatban, 1889. évi nov. 16-án.

kiváló tisztelettel:

ZSEMBERY ADOLF,
táncztanító.

Hirdetmény.

6469. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Sifrik Pál** felperes tiszlezi lakos végrehajtónak **kisk. Sztruhár István, Julianna** mint **Sztruhár István** örökösai végrehajtást szenvedő elleni 24 firt 43 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Rimabréz községben fekvő a rimabrézói 72. sztk. A. 1—13. sorszám alatt foglalt $\frac{3}{4}$. Urb. telekből és 28. sz. házból kk. Sztruhár István és Julianna $\frac{1}{4}$. rész jutalékára az árverést 386 firtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi december hó 11. napján d. e. 10. órákor Rimabréz községbe a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 38 forint 60 krajczárt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi aug. hó 23. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Hänrich, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magy. kir. kincstár** végrehajtónak **Balázsi Haas Amália** végrehajtást szenvedő elleni 153 firt 57 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék a nagyrocezi kir. járásbíró területén lévő Jolsva város határában fekvő a Balázsi Haas Amália tulajdonát képező jolsvai 313. sztkönyvben foglalt ingatlanokra az árverést 590 firtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890-ik évi január hó 16-ik napján délelőtti 9 órákor Jolsván a város házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen, 1889. évi szept. hó 23. napján. A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

6093. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Czokoly Pál** felperes végrehajtónak **Suba Pál** alperes végrehajtást szenvedő elleni 41 firt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Runya községben fekvő a runyal 146. sztkönyvben foglalt Suba Mihály és András, kisk. Suba Zsuzsanna nevében álló 7. hrszámú beltelek és 34. 35. számú házra az árverést 360 firtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1889. évi december hó 14-ik napján** délelőtti 10 órákor Runya községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 36 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi szept. hó 18. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Hänrich, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magy. kir. kincstár** végrehajtónak **Vrbjár Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 50 firt 58 kr. adókövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék a nagyrocezi kir. járásbíró területén lévő Murány-Lehota község határában fekvő a Vrbjár Mihály tulajdonát képező murány-lehotai 31. sz. tjkönyvben foglalt ingatlanok $\frac{1}{3}$ részére az árverést 589 firtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi január hó 28-ik napján délelőtti 10 órákor Murány-Lehotán a község házában

megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen, 1889. évi szept. hó 30-ik napján. A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Molitorisz, kir. járásbíró.

MISKOLCZY ISTVÁN

MŰCZUKRÁSZ.

RIMASZOMBAT, FŐTÉR 9. SZ.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a karácsonyi ünnepekre minden a czukrászat terén kedvezően ösmert, valamint más újabb és karácsonyfára alkalmas czukortárgyak nálam már készletben vannak és azokat a t. ez. vevők részére a következő módon és áron állapítottam meg.

100 db karácsonyfára való czukortárgyak, a melyek állanak 10 db nagyobb süteményből, 10 drb chokoládéból, 10 drb képes, 10 drb pottageból és 10 drb chokoládé szivarból, 25 drb kisebb süteményből és 25 drb habalakoeskából; ennek az egésznek az ára 1 forint. Ugyanezek finomabb minőségben egy dobozzal 1 firt 50 kr.

Excelsior, igen díszes 100 drb 1 dobozban 2 forint.

Más, különféle czukrok, bonbonok, szivarkák, gesztenyék, angyalkák, apró dobozok, kitűnő díszdobozok czukorkákkal megtöltve, valamint karácsonyi ajándéknál alkalmas, mindenféle tréfás tárgyak darabonként, vagy kilónként kaphatók

Továbbá ajánlom kitűnő minőségű chrem liqueurimet, rum, punchessentia és cognac táramat; különösen félhívom a n. é. közönség figyelmét az ez idő szerint nálam kapható finom cognac-ra, melyet részint hazai, részint külföldi legjelesebb czégekétől szereztem meg. u. m.: J. Prunièr et Comp. Czuba-Durozier et Comp. Promontor. E. Remy Martin et Comp. Cognac Rouillae. Paris. Első alföldi cognac-gyár Keeskemét.

Végezetre ajánlom mindenféle tortáimat, chrem-fagyalék és más, e nemű czukrászati tárgyaim különlegességeit.

Rimaszombat, 1889. évi november hó 18-án.

kiváló tisztelettel:

Miskolczy István,
műczukrász.

Occasio!

Őszi és tavaszi ruhakelmék.

Occasio!

OCCASIO!

Nagy bevásárlások folytán azon helyzetben vagyok: **női ruhakelméket, különösen őszi- és tavaszi idényre valót, mélyen leszállított áron** adhatni, mire felhívom a nagyérdemű közönség becses figyelmét.

Kiváló tisztelettel

LANDAU A. FIA,

divatáru kereskedése Rimaszombat, főtér 21.

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Occasio!

50%-kal áron alul.

Occasio!

Védjük meg lovainkat a nedvességtől és hidegtől.

Az első és legnagyobb lótakarógyár főtárháza szállít a **legsolidabban és legtartósabban elkészített, nehéz, tömör takarót** a következő bámulatos olesó áron: **Elsőrendű lótakarót**, a mely mintegy 190 cm. hosszú, 130 cm. széles, szürke alapszínben élénk esíkokkal, vastag és meleg, darabonként csak 1 firt 80 krért. Ugyanolyan két méter hosszút, $1\frac{1}{2}$ méter széleset, darabonként csak 2 firt 30 krért.

Ékes, kénsárga vagy szürke **kocsitakarót** négyszeres, fekete-vörös vagy kék-vörös esíkokkal, mintegy 2 méter hosszút, $1\frac{1}{2}$ méter széleset, darab számára esupán 2 firt 80 krért.

Pompás sárga, urasági Double-takarót, ugyszintén pompás szőnyegot darab számára csak 3 firt 80 krért.

Az elismerő iratok közül a századik így szól: „Sziveskedjék Ön a lovasszázad részére a leggyorsabban még küldeni 10 drb, 2 firt 80 kros kénsárga takarót, mint előbb. A Ferencz József eszásár nevét viselő, es. kir. 4. Uhlanus ezred első lovasszázada.” — Gyorsan szállítok mindenféle postán, vasuton vagy hajón, utánvét vagy az ár előzetes beküldése mellett is.

7—10

Czímem: **Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage: Edmund Rauscher,** Wien, Weingärber Nro 231.